

PRZEGLĄD PRASY Z. S. R. R. I EMIGRACJI ROSYJSKIEJ

Dodatek do Nr. 183 Codziennego Biuletynu Wydziału Prasowego M. S. Z.

Warszawa, poniedziałek 12 sierpnia 1929 r.

TREŚĆ: Z. S. R. R. a sprawy zagraniczne: Sytuacja polityczna w Polsce. — Zatarg sowiecko - chiński. —

Z. S. R. R. A SPRAWY ZAGRANICZNE.

SYTUACJA POLITYCZNA W POLSCE.

Izwiestja 4.VIII. donoszą, iż w Łodzi, Dąbrowie i Sosnowcu policja dokonała przed „czerwonym dniem” masowych aresztowań. W Łodzi posłowi Rosiakowi udało się zwołać wiec. We Lwowie poseł Kama na czele tłumu skierował się ku więzieniu, lecz policja zlikwidowała demonstrację. W Lublinie robotnicy kilku cegielni ogłosili z okazji „czerwonego dnia” strajk. Częściowy strajk odbył się również w Wilnie.

Prawda 4.VIII. donosi, iż 1.VIII odbyły się demonstracje robotnicze w Warszawie i we wszystkich większych ośrodkach przemysłowych. Demonstracje odbywały się wszędzie pod hasłem zwalczania imperjalizmu i obrony ZSRR. W Warszawie dokonano masowych aresztowań. Wobec braku pomieszczeń w więzieniach część aresztowanych umieszczono w starych wagonach kolejowych. W Lublinie odbyła się z okazji „czerwonego dnia” demonstracja uwięzionych komunistów. Władze zastosowały surowe represje, przyczem jednego więźnia zabito.

Prawda 4.VIII. oświadcza, iż brak pełnych wiadomości utrudnia ocenę przebiegu „czerwonego dnia”, lecz wszędzie w dniu tym wystąpiły objawy wielkiej walki klasowej. Wyliczając poszczególne państwa, w których odbyły się demonstracje, pismo powiada, iż w „faszystowskiej” Polsce liczne aresztowania nie zagłuszyły oburzonego głosu protestu przeciwko niebezpieczeństwu wojny imperjalistycznej. Po „czerwonym dniu” nastąpią dni nowych walk, nastąpi dzień ostatniej i rozstrzygającej walki o zwycięstwo komunizmu.

ZATARG SOWIECKO-CHIŃSKI.

Prawda 6.VIII. oświadcza, iż rewelacje o zamiarach Stanów Zjednoczonych w stosunku do kolei Wsch.-Chińskiej demaskują imperjalistyczne zamiary Ameryki na Dalekim Wschodzie. Do pewnego stopnia zamiary te spotkają się ze sprzeciwem Japonji, która uważa Mandżurję za teren swej wyłącznej ekspansji; plany te rozbijają się o sprzeciw proletariatu sowieckiego, który wraz z proletariatem Chin i całego świata stanie do walki w obronie swej ojczyzny

socjalistycznej i jedynej światowej twierdzy pokoju — ZSRR.

Izwiestja 6.VIII. ogłaszają zaprzeczenie podawanych przez chińską prasę wiadomości o prowadzonych rzekomo wstępnych rokowaniach sowiecko-chińskich i wyznaczeniu sowieckiej delegacji dla udziału w projektowanej konferencji. Ze strony chińskiej poczynione zostały usiłowania nawiązania kontaktu z przebywającym na terytorium ZSRR generalnym konsulem w Charbinie Mielnikowym i komisarz spraw zagranicznych rządu mukdeńskiego Caj przyjeżdżał w tym celu na stację Mandżurja, lecz Mielnikow oświadczył, iż nie posiada żadnych pełnomocnictw do prowadzenia pertraktacji z Cajem lub z Czu-Szajonem i że stanowisko rządu ZSRR określone jest w nocie Karachana do gen. Czang-Siu-Lana.

Izwiestja 3.VIII. w art. o białej emigracji rosyjskiej na Dalekim Wschodzie oświadczają, iż białogwardziści w Chinach stanowią warstwę nieprzejednanych wrogów sowieckiego ustroju. Ogólna liczba emigrantów wynosi 100 tysięcy w tem 75 tysięcy w Mandżurji północnej. Z wyjątkiem b. wojskowych, którzy znajdują się w nędzy, sytuacja materialna emigracji jest zupełnie dobra. Pod względem politycznym olbrzymią większość emigracji stanowią monarchiści. Wszelkie objawy sympatii do ZSRR tępione są w tem środowisku bez wszelkiej litości. W Mandżurji istnieje przeszło 50 białych organizacji, z których największy wpływ posiada organizacja gen. Horwata.

Rząd nankiński uznał go urzędowo za głowę emigracji rosyjskiej w Chinach. Istnieje również popierana przez Japonję organizacja Siemionowa. Emigracja szykuje się do napadów na terytorium ZSRR i przywódca emigracji w Europie Zachodniej gen. Kurenkow (Kutiepow) delegował kilku generałów i oficerów dla przeprowadzenia tej akcji. Władze chińskie udzielają emigracyjnym generałom wszelkiego poparcia. Należy przypuszczać, iż ZSRR będzie miał do czynienia z prośbą przekroczenia granicy przez bandy białogwardyjskie. W ostatniej części artykułu pismo ogłasza wyjątki z odezwy organizacji „Bractwo Russkoj Prawdy”, nawołującej do teroru przeciwko komunistom.

